

TARYBINIS Rokiškis

Rokiškio Apkomo Ir Aps. Vykd. K-to Organas
(831) 1950 m. birželio 15 d. Kalna 20 kp.

Skleisti žemės ūkio pirmūnų darbo patyrimą

KOLOKINEI santvar-
kai laimėjus mūsų
apskirtyje, socialistinė
kaime kaime išaugo
žmonės — sąmoningi ir
kovojo dėl kolūkinės
toliesnio stiprinimo,
žemės ūkio artelių nuolati-
nimo organizacinio-ūki-
ninių, dėl kolūkiečių me-
todų ir kultūrinio lygio kė-
limo. Apskrities socialistiniame
kasdien vis gausėja lau-
kynės ir gyvulininkystės,
gamybos pirmūnai, i-
niti rikiuojasi visi žemdir-
biai. Socialistinio žemės ūkio
pirmūnai — mūsų kolūkių aukš-
čiausias, apskrities pasididžia-
usias pažiba. Jų taikomi dar-
bos metodai, priemonės, jų ver-
tinimo darbo patyrimas yra ver-
tingi didelis socialistinės žem-
dirbystės pakėlimo, visuomeni-
s produktyvios gyvulininkys-
tystės. Žemės ūkio pir-
mūnai atstiekti laimėjimai ryškiai
rodo, kokios kolūkių tolesnio
užsavytymosi galimybės
gyvybingoje kolūkinėje
sankrastoje.

Šių apskirtyje yra daug žemės ūkio pirmūnų. Jų vardai
žinomi visai apskrichtai, o
kurių — net ir už apskri-
ties ribų. Kas negirdėjo apie
Aleksandravėlės vis. kolūkio
„Bajorai“ spartuolės melžėjos
darbas drg. Raguoskaitės Onos
pažangų darbo rodiklių atsieki-
mą, iš dešimties jai skirtų
metų, per metus iš kiekvienos
haudė po 2400 kg pieno ir
praktiškai jai karvių skaičiaus,
yra ir išaugino 10 veršelių.
Šių apskirtyje negirdėjo apie
Rokiškio tarybinio ūkio
darbininką drg. Minkevi-
čių Joną — ryžtingą kovotoją
dėl laukų derlingumo pakėlimo?
Ar nesididžiauja apskrities trak-
torininkų — Gildučio Vytauto,
Ketrūkos Balio, Osipovo Jono,
Kušausko Osvaldo, Budreikos
Pavlo, Adomėno Petro, šau-
kantis traktorininkės Krupenki-
sės Marytės ir eilės kitų trak-
torininkų atstektai rimtais ga-
rybiniais laimėjimais? Visi šie
kolūkių, MTS ir tarybinų
gamybos novatorių, pir-
mūnai stiebia periekti savo
pažangą darbo patyrimą kitėms
kaime, kad atstiektų bendro darbo
sėkmingumo.

Šių kolūkių žemės ūkiui uždavi-
mą, savalaikiam ir garbingame
vykdytame didelę reikšmę turi
žemės ūkio pirmūnų, kolūkių
gamybos novatorių gretų dau-
lybimas ir jų vertingo darbo
patyrimo platus skleidimas. Vie-
nos partinės ir tarybinės organi-

zacijos, žemės ūkio organai tur-
ri kuo rimčiausią dėmesį at-
kreipti į veiksmingo socialisti-
no lenktyntavimo socialistiniame
kaime išplėtimą ir į kolūkių
bei kolūkiečių naujo, priešakti-
nio patyrimo apibendrinimą, po-
pularizavimą. Vietos partinės
organizacijos turi panaudoti vis-
sus veiksmingus metodus ir
priemones, skleidžiant ir įdie-
gant kolūkių gamybą vertin-
gą pažangųjį darbo patyri-
mą.

Pažangaus darbo patyrimo
ryžtingais skleidėjais privalo
tapti agitatoriai. Kai kurių vals-
čių agitatoriai šią savo paskirtį
sėkmingai atlieka. Taip, pavyz-
džiui, Juodupės vis. Onuško
apylinkės agitatorė drg. Sešel-
gytė „Keturių ežerų“ ir „Ryto“
kolūkių valstiečiams sistemingai
pasakoja apie respublikos ir ap-
skrities kolūkių geriausiųjį vals-
tiečių darbo patyrimą. Su die-
liu įdomumu kolūkiečiai klausoi-
si drg. Sešelgytės pokalbių apie
grūdinių kultūrų aukštų derlių
gavimą, gyvulių produktyvumo
pakėlimą. Idomią, vaizdingai ir
įtikinančiai žemės ūkio pirmūnų
patyrimą skleidžia Juodupės
vis. agitatorė, vietos septynme-
tės mokyklos mokytoja drg.
Bačiūnaitė Danutė, Južintų vis.
agitatorė drg. Gavėnaitė, Alek-
sandravėlės vis. agitatoriai drg.
drg. Komka Vytautas, Sabukon-
is Jonas ir eilė kitų.

Veiksmingo socialistinio lenk-
tyntavimo kolūkiečių tarpe iš-
plėtimas, pirmūnų vertingo dar-
bo patyrimo teisingas panaudo-
jimas visose žemės ūkio šako-
se ymia dalimi prisideda prie
politinių-ūkinų uždavinių sėk-
mingo įvykdymo. Štai kodėl
būtina plačiai kalbėti apie pir-
mūnus, remtis jų vertingu dar-
bo patyrimu, kovojant dėl gau-
saus visų kultūrų derliaus iš-
auginimo, dėl visuomeninės
gyvulininkystės produktyvumo
pakėlimo, dėl darbo našumo
pakėlimo ir t. t. Lygiagrečiai
su paskirų kolūkiečių, MTS ir
tarybinų ūkių dirbančiųjų —
pirmūnų patyrimo skleidimu, bu-
tina taipogi plačiai skleisti ge-
riausią žemės ūkio artelių, gy-
vulininkystės fermų, lauklini-
kystės brigadų ir jų vadovų
patyrimą, žemės ūkio kampani-
jų: sėjos, derliaus valymo ir
valstybinių paruošų organizavi-
mo ir vykdymo patyrimą. Sien-
inės spauda, plakatai-lapeliai
parodėlis — vien iš pagrindni-
nių vaizdinių agitacijos priemo-
nių plačiai skleidžiant žemės
ūkio pirmūnų darbo patyrimą.

ATRENKAMOS GERIAUSIOS AVYS

Aleksandravėlės valsčiaus kolū-
kuose: „Laisvasis artojas“,
„Sipališkis“, „Sartai“, „Barše-
nai“ ir kt. išbonifruota (jver-
tinta veisliniu požiriu) virš 100
avių, t. y. atrinktos pačios ge-
riausios, kaip pagrindas kolūkių
avių fermų išplėtimui ir avių
produktingumo pakėlimui.

J. Degutis

KOLŪKYJE PRASIDĖJO ŠIENAPIŪTĖ

Panemunėlio valsčiaus kolū-
kio „Naujuoju keltu“ šienpio-
vial prieš pora dienų išėjo į
vešlial sužėlusias kolūkio pie-
vas ir tuoj pat pradėjo lenkty-
niauti dėl šienavimo darbų pa-
sartinimo. E. Kubiliūtė

ALEKSANDRAVELIEČIAI ŠIENAUJA

Šiomis dienomis pirmieji
Aleksandravėlės valsčiuje pra-
dėjo šienapiūtės darbus „Mie-
lonų“ ir „Darbo“ kolūkių šien-
pioviai. Netrukus valsčiaus kolū-
kių pivose prasidės masiniai
šienavimo darbai. A. Mainelis

VISKAS PARUOŠTA ŠIENAVIMUI

Ragelių valsčiaus kolūkio
„Laimė“ valstiečiai stropiai ruo-
šėsi šienapiūtei. Šiuo metu čia
jau pilnai paruoštas visas kolū-
kyje turimas šienavimo inven-
torius, ir artimiausiomis dien-
omis prasidės šienavimas. R. Varškevičius

PUSĖ METINIO DURPIŲ PLANO

Panemunėlio sviesto gamy-
bos įmonės durpyno darbininkų
kolektyvas kasdien viršija ga-
mybines užduotis. Iki š. m. bir-
želio mėn. 10 dienos čia buvo
jau įvykdyta pusė metinio dur-
pių gamybos plano. Durpyno
spartuoliai drg. drg. Vinkšnys
Bronius, Bražūnas, Dilytė Zo-
sė, Tijušaitė Janina ir kt. nuo-
lat kovoja dėl pažangesnių dar-
bo rodiklių. Vyt. Žygelūnas

Laikas pradėti šienapiūtę

Trimečio planas visuomeninei
gyvulininkystei išvystyti įparei-
goja visus kolūkius artimiausiu
laiku pasiekti nustatytą gyvulių
skaičiaus minimumą ir pakelti
jų produktyvumą.

Šiems uždaviniais išpildyti
būtina yra sudaryti tvirtą paša-
rų bazę gyvulių žiemojimo lai-
kotarpiai. Pagrindinis ir geriaus-
ias gyvuliams pašaras žiemą
yra anksti nupjautas ir gerai
sudurotas plevų ir daugiamečių
sėjamųjų žolių šienas.

Mūsų krašte dar iki šiol kai-
kur yra išlikę žalingas papro-
tys — plevas „želdyti“ net iki lie-
pos mėnesio vidurio. Taip el-
giantis, šieno kokybė tiek suma-
žėja, kad jis gaunamas ne
kiek nevertingesnis už šiaudus.

Moksliniais bandymais yra
nustatyta, kad jei 1 ha gero šieno
derlius, nušienatus prieš pat
žolių žydėjimą, savyje turi 2700
pašarinį vienetų, tai šienaujant
visoms žolėms žydint, gaunama
pašarinį vienetų jau tik 2000,
o žolėms peržydėjus, — pašarinį
vienetų lieka tik 650. Ir jeigu
yra žinoma, kad karvė iš 1 pa-
šarinio vieneto pagamina 2,5
kg pieno, tai visai lengva įsi-
vaizduoti, kokius nuostolius
ūkiui atneša pavėluota šien-
piūtė.

Žolių kokybės mažėjimas,
joms žydint ir peržydėjus, ai-

KELIA DARBO NAŠUMĄ

Rokiškio aps. Prarkombinato
komjaunimo-jauimo stalių bri-
gada įsijungė į socialistines
lenktynes LTSR dešimtmėčio
garbei.

Brigadininkas komjaunio-
lis drg. Stičinas pavartojo naują
metodą taburečių kojelių pritai-
kymui ir tuo būdu darbo našu-
mą pakėlė 40 proc.

ARTOJAI — SPARTUOLIAI

Rokiškio valsčiaus „Pirmūno“
kolūko (pirmininkas drg. J.
Lauzadis) artojai lenktyniauja
dėl ankstyvojo pūdymo arimo
darbų aukštoje kokybėje spar-
taus įvykdymo. Geriausiai
artojai, pasižymėję pavasario
sėjos metu, drg. drg. Deksnys,

Brigada iškvietė į soclenkty-
nes visus stalių skyriaus stalius
ir savo gamyboje stengiasi kuo
mažiausia palikti atliekų, išleis-
dama tik aukštos kokybės pro-
dukciją.

GUROVIČIUS,
aps. Prarkombinato vyr.
inžinierius

BAIGIA PŪDYMŲ ARIMĄ

Rokiškio tarybinio ūkio Pan-
emunėlio skyriaus artojai, vyk-
dydami socialistinių lenktynių
įsipareigojimus, priimtus Tary-
bų Lietuvos dešimtmėčio gar-
bei, spartina pūdytųjų arimo
darbus. Didelę paramą artojams
suteikė Panemunėlio MTS trak-

torininkai, apare sunkiai išplė-
štamus pūdytųjų plotus. Iš tary-
binio ūkio artojų spartuolių
ypač pasižymėjo drg. drg. Pu-
plenis ir Lesmanavičiūtė. Šiuo
metu čia ariami paskutiniai pū-
dytųjų plotai. K. Vincerevičius

A. Strumskys

PIRMIEJI ŠIENO VEŽIMAI

„Raudonojo artojo“ kolūkio
(Obelių vis., Strepelkių apyl.)
valstiečiai sparčiai vykdo šie-
napiūtės darbus. Jie kovoja už
šienapiūtės įvykdymą trumpiau-
siais terminais. Jau nušienautas
12 ha plevų plotas. Lygiagrečiai
su plevėjais sparčiai dirba ir
grėbėjos — šieno džiovintojos.

4 ha plote iš plevų šieno žer-
lius jau nuimtas ir suvežtas į
kolūkio daržines. Šienapiūtė
visu spartumu vyksta toliau.
Darbe nuolat pasižymi kolūkie-
čiai drg. drg. Stočkus Juozas,
Povilavičius Jonas ir kt. Šien-
piūtės darbų spartuoliai. P. Seibutis

AR ŽINO APIE TAI DRG. PILIPAVIČIUS?

Šių metų pavasario darbams
Aleksandravėlės vis. kolūkis
„Bajorai“ su Obelių MTS su-
darė sutartį dėl žemės įdirbimo.
Atvyko traktorius arti kolūkio
žemės be priešpilygi. Kelioška
ha kolūkio žemės traktorininkai
visai sugadino: tai perardami ją,
tai visai nepaliesdami, pridary-
dami daug neartų juostų. Kolū-
kio brigadininkas traktorius
darbo neprimėmė, ir to pasakoje
buvo sudaryta komisija, kurioje
dalyvavo ir MTS atstovas, su-
gadinat žemei apžiūrėti. Po
kurio laiko „Bajorų“ kolūkie-
čiai gavo iš apskrities žemės
ūkio skyriaus vedėjo drg. Ba-
levičiaus raštą, kuriame Obelių
MTS buvo įpareigota atitaisyti

dirvą kaltininku — traktorininkų
lėšomis. Bet kolūkiečiai, nesu-
laukdami, kada šis „darbas“
bus perdirbtas, turėjo daug var-
go, kol įdirbo traktorius su-
jauktą dirvą vasarinių sėjai.
„Taisytojų“ bajoriečiai ir iki šios
dienos nesulaukia.

Ar žino apie tai Obelių MTS
direktorius drg. Pilipavičius? Ar
žino įsiai, kad jo pareiga nuolat
kovoja dėl traktorinių darbų ko-
kybės, kad sutartyse su kolū-
kiais prisiminti įsipareigojimai
turi būti besąlyginiai vienios ir
kitos šalies pildomi?

Obelių MTS privatų skubiai
atitaisyti minimame kolūkyje
prileistas klaidas. P. Arvydatis

J. GUOGIS,
Aleksandravėlės valsčiaus
zootechnikas

kinamas tuo, kad labai daug
maistinių medžiagų, sukrautų
stiebe ir lapuose, augalas
sunaudoja žiedų auginimui
ir vėliau — sėklų brandi-
nimui. Pasenusio augalo sudė-
tyje lieka beveik vien tik nar-
veliena, kuri gyvulių yra sun-
kiai virškinama ir visai mažai
maistinga.

Be to, šienaujant peržydėjus
žolėms, daugelis piktžolių savo
sėklas išbarsto, ir taip jų kiekis
kasmet didėja, o kadangi pikt-
žolės yra žymiai patvaresnės už
saldžiąsias žoles, tai ligainių
pastarosios beveik visai iš-
nyksta.

Kad ir laiku šienaujamos ple-
vos ir daugiamečių sėjamosios
žolės, bet labai dažnai šieno
kokybė nukentėja džiovinant jį
ant žemės, ypač patalpiant lietings-
niū metu. Šieną bevariant, nu-
trupa juo lapeliai, žiedai ir kitos
smulkiosios dalys, kurios auga-
las sutelkia didžiausius kiekius
baltymų ir kitų maistinių me-
džiagų. Be to, jis lietingu metu
nuruduoja ir net apipūva. Džio-
vinant ant žemės, daugelis mai-
sto medžiagų žūva ir nuo saulės.

Tyrimais yra apskaičiuota,
kad džiovinant ant žemės šieną
ir daugiamečių žolės, prie geriau-
sųjų gamtinių sąlygų, kada ne-
reikalingas dažnas varymas ir
žolės neišplauna lėtus, vis tiek
šieno maistingumas sumažėja
apie 20 proc., o esant lietingsni-
am laikui, šis nuostolis siekia
50 proc. visų maistinių medžiagų
kiekio.

Todėl būtina šieno ir daugta-
mečių žolių džiovinimui kuo
plačiausiai naudoti žagintus. Pa-
mus daugiausiai paplitę trikama-
pliai ir stoginiai žaginiai. Abu
šie žaginiai tipai lengvai padir-
bami, patogūs naudoti ir pilnai
atlieka savo paskirtį.

Žaginuose džiovinant paša-
rą, neturima beveik jokio maist-
inių medžiagų nuostolio, nes į
juos pašaras sukraunamas tik
gerai suvytęs, kada dar netru-
pa lapeliai. Esant lietu, gerai
pakrautuose žaginuose pašaro
sušlampa tik maža viršutinė jo
dalis, dėl ko maistinės medžia-
gos neišplauna. Pašaras, žagi-
nuose džiovinamas, palieka natu-
ralios žalios spalvos, yra
kvapus ir gyvulių noriai ēda-
mas bei pilnai išnaudojamas.

Kolūkiečiai ir kolūkietės! Tu-
oj pradėkite šienapiūtę ir šie-
no džiovinimui plačiai naudoki-
me žagintus.

LTSR AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS PREZIDIUMO
IŠAKAS
DĖL LIETUVOS TARYBŲ SOCIALISTINĖS
RESPUBLIKOS AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS
SEŠTOSIOS SESIJOS SUŠAUKIMO
Sušaukti Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukš-
čiausiosios Tarybos seštąją sesiją 1950 metų liepos 3 dieną
Vilniaus mieste.
Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo
Pirmininkas J. PALECKIS
Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo
Sekretorius S. PUPEKIS
Vilnius, 1950 m. birželio 12 d.

LAIŠKAS ABITURIENTĖMS

Ar labai sunkus mokytojos darbas?

Saulėta pavasario popietė. Rokiškio vidurinės mokyklos koridoriuje, laiptų pasisukimo aikštėje, būrelis mergaičių. Akys ryžtingai spindi, veiduose truputis nuovargio ir susijaudinimo. Tai abiturienčių II-ji grupė laukia savo eilės.

Saulės spindulių pluoštas pa- byra ant jų jaunų galvų. Žiūriu į jas, šypsau si ir negalau nesijaudinti. Ir jos greitai išsklis įvairiomis kryptimis, kaip šis šviesus saulės spinduliu pluoštas, ir jos bus gyvenimo spinduliu, prasimušančiu pro kiekvieną sutamą, nušviečiančiu kiekvieną taką.

Juokaujame, kalbame apie šį, apie tą, kad egzaminų laukimo minutės nebūtų varginančios ir ilgos. Staiga viena iš jų paklausia: „Tamsa mokytoja, pasakykite, ar labai sunkus mokytojos darbas?“

Mielosios abiturientės, Jūsų draugės klausimas paskatino mane pasidalinti mintimis ir apie mokytojos kelią, ir apie tai, į ką reikia ypač atkreipti dėmesį, norint neapsirūkti, norint rasti savo vietą gyvenime.

Pirmiausia atsakyti į klausimą: „Ar labai sunkus mokytojos darbas?“

Ar jis sunkus, aš nežinau, nes šis klausimas man niekada nekilo, nors mokytojos darba dirbu jau 15 metų. Aš tik viena žinojau, kad mokytojos darbas — yra mano darbas, kad joks kitas darbas neįstengtų man jo pakeisti. Gal taip yra dėl to, kad aš radau savo vietą gyvenime, o gal ir dėl to, kad, dirbdama šį darbą, aš patyriau daug laimės, išgyvenau daug nuostabių gaivinancio džiaugsmo valandų, sutikau daug gablių, darbščių, veržlių jaunuolių, su kuriais dirbti buvo miela ir nesunku. Todėl iš savo patirties aš galiu pasakyti, kad mokytojos darbas yra labai labai mielas, gaivinantis, neleidžias nuvargti, apsilėsti. Mokytojas žino, kad kiekvieną dieną, kiekvieną pamoką jo laukia kelios dešimtys jaunų žmonių, kuriuos mokyti, auklėti, vispusiškai prusinti yra jo didžioji pareiga. Mokytojas gerai žino, kad diena iš dienos jaunų protų akiratis plėtojama, švinta, vis labiau aiškėja žmogaus kelias, jo gyvenimo prasmė, vis didingiau sušvinta didžiųjų žmonių atvaizdai ir darbai, skirti žmonijos laimei ir pažangai; vis daugiau pažįstama gamta ir vis mažiau lieka joje paslapčių. Mokytojas pirmiau už kitus pamato, kaip auklėjimo ir naujų žinių įtakoję birsta jaunų žmonių ryžtas dirbti, siekti, ieškoti, rasti, būti didžiu, būti, anot M. Gorkio, žmogumi iš didžiulios raidės. Mokytojas neuatruktamai susiriša su jaunu veržlumu ir pats lieka visada jaunas, beleskās

P. PLADIENĖ,
Rokiškio II vid. m-los
mokytoja

vis naujų didžio gyvenimo, mokslo, meno vertybių, kad jomis galėtų pradžiuginti savo mokinius. Mokytojas žino, kiek didelė laimė vesti vis naujus jaunų žmonių būrius į didįjį gyvenimą, pajusti, kad savu darbu ir žiniomis prisideda prie tų jaunuolių paruošimo, prie jų vidaus ir išorės išprusinimo. O koks džiaugsmas mokytojui, kai jis išgirsta apie buvusių mokinių darbo ir kūrybos sėkmingumą, apie jų pareigingumą! Ši laimė įprasmina visas daug jėgų pareikalavusias darbo valandas. Ši laimė gražina jėgas, verčia užmiršti visus smulkus nemalonumus, skatina dar daugiau dirbti, dar geriau suderinti visas savo asmenybės jėgas ir skirti jas jaunajai kartai — ateities žygių kūrėjai, mūsų svajonių įkūnytojai, žmonijos laimės vėliavnešiai.

Kaip nėra kelio, ant kurio dulkės neužkristų, taip nėra profesijos, kuri neturėtų savo smulkų sunkumų. Mokytojo kelyje tų sunkumų irgi pasitaiko, bet jie yra ne būdingi, o atsitiktini: vienas kitas sunkiai auklėjimui pasiduodas, nedarbštus, sukčiauti mėgštas, nedrausmingas mokinys, vienas kitas mokyklos uždavinį neįstengias ar nenorįs suprasti mokinio tėvas ar globėjas, net vienas kitas bendradarbis, nemokąs gyventi be smulkų intrigų ir pletkų. Šitokių nemalonumų gali pasitaikyti kiekvienoje aplinkumoje, kiekvienoje profesijoje. Mokytojas ir šiuo atveju yra laimingesnis, nes nemalonumus ir intrigas jis gali lengviau užmiršti, artimai bendradarbiaudamas su jaunu, budėdamas, kad jo mokiniai nebūtų ateityje žmonių santykių tamsintojai, nebūtų smulkūs žmogūkščiai, besigardžiuoją pietkais ir intrigėlėmis. Bet visa tai dulkės, kurios sušvinta, darbo meilės nušviestos.

Tarybinė mokykla kas kartą vis ryžtingiau šalina įvairių rūšių darbo trūkumus ir pažangaus darbo stabdžius. Reikia tikėti, kad Jums, mielosios mergaitės, neteks pakelti net šių smulkų nemalonumų, kurie kartais buvo neišvengiami Jūsų mokytojams.

Taigi, tos, kurios norite rinktis mokytojos kelią, žinokite, kad jis bus nesunkus, jei turėsite pedagogės širdį, jei giliai žinosite savo specialybę, jei mylėsite žmones, jei aiškiai suprantate darbo tikslą ir ryžtingai jo sieksite.

Žinoma, Jus domina ne tik mokytojos kelias. Jūsų troškimai ir gabumai tokli įvairūs, Jūsų ateities keliai bus įvairia-

krypčiai. Vienos, baigusios vidurinę mokyklą, manote stoti į Žemės ūkio akademiją. Jus domina didžiųjų tarybinių mokslininkų — Mičiurino, Viljamsio, Lisenkos darbai ir laimėjimai, pasiekti gamtos pertvarkymo srityje. Jūs svajojate bent dalį tų laimėjimų pernešti į naująjį kolūkinį mūsų kaimą ir padėti tiems laimėjimams čia prigyti ir suklestėti.

Kitos norite eiti mokslininko keliu. Prieš Jūsų akis vis arčiau, žavingiau sušvinta Marijos Kiuri, S. V. Kovalevskajos vardai ir darbai. Jos gyvenimo ir darbo moters vergijos ir pažeminimo laikais. Joms teko dirbti labai sunkiose sąlygose, bet jos nepabūgo jokių sunkumų ir pasiekė spindinčias mokslo viršūnes. Jos ir įsivaizduoti neįstengė, kokiose sąlygose dirbs stalininės epochos mokslininkės.

Sunku man būtų suminėti visas profesijas, apie kurias Jūs galvojate, kurios Jūsų laukia. Jūsų ateities akiratyje brėžiasi galingų gamyklų pastatai, turtingos, erdvių laboratorijos, šviesios auditorijos. Jūs gal svajojate apie meno mokyklą, apie darbą scenoje, o gal svajonai ir veržliai žiūrėti į jaunos lakūnės atvaizdą. Susižavėjusios Jūs žiūrite į graškščią šokėją, į patvarią tarybinę sportininkę. Jus domina literatūra, žurnalistika, architektūra... Mielosios jaunuolės, visi keliai Jums atviri! Jūs viskuo galite būti! Eikite ten, kur traukia įgimtą gabumai. Žinokite viena, kad Jūsų pareiga surasti savo darbą, nes tik jį galėsite nuosirdžiai dirbti.

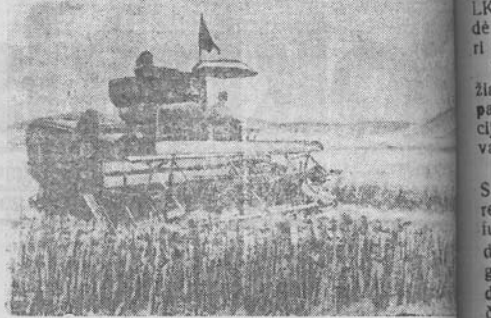
Jūs neklaukite: ar tas darbas sunkus, ar apsimoka jį pasirinkti? Jūs stenkitės suprasti, ar tą darbą dirbdamos, Jūs nesiblaškytė, nesižvaigysit į šalį, nepavydėsit kitiems, kurių darbas, Jūsų manymu, bus lengvesnis ir pelningesnis. Kiekvienas darbas yra garbingas, jei jis meistriška atliekamas. Sunkumų nebijokite! Jūs jaunos, kupinos jėgų. Sunkumai stiprins, grūdins Jus.

Teisingai pasirinkti specialybę ir ją įsigyti yra vienas iš svarbiausių Jūsų netolimos ateities rūpesčių.

Pasirinktajai profesijai atsidėkit rimtai, nuosirdžiai. Nesimokykit „šiek tiek, šiaip taip, ir kaip pakliūs“. Taip mokėsi tie, kurie mito kitų darbu, kurie gyveno laikais, kai darbas buvo gėda ir vargo našta.

Mes gyvename Tarybinėje šalyje, kur darbas yra didžiausia vertybė — „garbės, šlovės, šaunumo ir didvyriškumo reikalas“.

Neužmirškite niekada, mielosios jaunuolės, kad žmogus vertas tiek, kiek vertas jo darbas!

TADŽIKIJOS TSR. Vyksta grūdinių kultūrų derliaus nuėmimas. Nuotraukoje: Dagano-Kitako MTS kombainininko Davilato Babajevio darbas „S-40“ kolūkie „Tadžikistano komunistas“ laukuose. O. Kuzmino nuotrauka. TASS'o spaudos biuras

MUMS RAŠO

POLITINIS AKLUMAS AR IŽŪLUMAS?

Prieš keletą dienų Aleksandrai prieš Žemės ūkio ravelės valščiaus vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Vinskūnas parašė „Bajorų“ kolūkie pirmininkui drg. Dambrauskui raštą, kuriame jis įsako, kad kolūkie plevos, palimos iš valstybinio žemės fondo, neturi būti šienaujamos, nes jos yra paskirtos kitoms įstaigoms. Be to, drg. Dambrauskui įsakoma dėl „neaiškumų“ kreiptis į valščiaus vykdomąjį komitetą. Rašto nuorašas taip pat buvo pasijustas ir Bajorų apylinkės vykd. k-to pirmininkui.

Tenka nusistebėti tokiu drg. Vinskūno smerktinu elgesiu. Jis, vietoj to, kad vadovautų

kovai prieš Žemės ūkio įstatų pažeidimą, — įžūliai pats juos džia. Negana to, kad „Bajoros“ kolūkie raštines savivališka! įstaisė sau namą butą, kur kolūkie rėjo įsirengti raudonąjį, —dabar jis vėl pažeidžia binius įstatymus ir įžūliai si į „Bajorų“ kolūkie nuatrukdė kolūkiečiams tapgu laiką šienapūtės darbi. LKP(b) vis. k-tas man turi imtis veiksmingų priemonių ir vieną kartą ryžtingai kelią drg. Vinskūno savimul. Alg. Girdžiūnas

NESIRUOŠIA SPORTO ŠVENTEI

Panemunio septynmetėje mokykloje yra nemažas skaičius sportuojančių jaunuolių, tačiau trūksta čia tinkamų sporto priemonių. Neseniai fizinio lavinimo mokytojo drg. Daunia pastangomis sportininkai buvo suskirstyti atskirais. Drg. Daurys taip pat kreipėsi į septynmetės m-los direktorių drg. Tulabą, prašydamas jo paramos sporto aikštės sutvarkymui. Tačiau drg. Tulaba į tai nekrei-

žia dėmesio ir sporto tvarkymą paliko savitę sant tinkamos sporto sportininkai neturi kur trenintis, pasirušti sporto šventei. Toks drg. Tulabos pastangomis sportininkai buvo Valsčiaus Liaud. švietimo rionis turi imtis konkrečių priemonių ir įpareigoti drg. rimalai rūpintis besimokančių sportuojančių jaunuolių. L. Molis

Mūsų medžiagos pėdsakai

„APIE „MOŠKĖNŲ“ KOLŪKIO PRIEŠGAIRINĖ APSAUGA“

„Tarybinio Rokiškio“ Nr. 60 (820) tilpo karikatūra, kuri atskleidė laikraščio skaitytojams kolūkie „Moškėnai“ priešgairstinės draugovės viršininko drg. Šeškaus nerūpestingumą, apsaugant kolūkie nuo gaisro pavojaus.

Pranešu, kad, patikriaus vietoje, paaiškėjo, jog drg. Šeškus priešgairstinės apsaugos reikalą

tikrai buvo patikęs savitę Šiuo metu drg. Šeškus atskleidė atitinkami nurodymai priešgairstinės apsaugos tarybos organizavimo, dėl priešgairstinės inventoriaraus sutvarkymo drg. Šeškus pastaruoju darbu pagerino.

J. STUKAS, Panemunelio vls. vykd. pirmininko pavaduotojas

„KAS SVARbiau: DARBAS AR MOTOCIKLAS“

Tokia antrašte „Tarybinio Rokiškio“ Nr. 60 (820) tilpo žinutė, kurioje buvo kritikuojamas drg. Danauskas — apskrities Rysių kontoros buhalteris, kuris darbo metu asmeniniais reikalais važinėja motociklu ir tinkamai nedirba savo darbo.

Pranešu, kad drg. Danauskas teisingai buvo kritikuojamas. Buvo imtasi priemonių sutvarkyti darbo drausmės laužytoją. Danauskui duotas griežtas įjimas.

MEKŠENAS Rokiškio aps. R. kontoros viršininkas

MIESTO STADIONAS KEIČIA SAVO VEIDĄ

Rokiškio mieste esantis stadionas buvo apgailėtinoje padėtyje: tvoros išgrautos, bėgimo takai apaugę žolėmis, šuolių duobė apleista. Sportuojančiam jaunimui iėiti į stadioną buvo neįjauku.

Rokiškio apskrities Liaudies švietimo skyriaus ir Rokiškio miesto mokyklų iniciatyva pra-

dėtas stadiono tvarkymo darbas. Rokiškio I ir II vid. mokyklų mokiniai kiekvieną dieną su kastuvais būriais traukia į stadioną. Tvarkymo darbai eina jau į pabaigą. Š. m. birželio 18 d., suvažiavę šios periferijos V-sios moksleivių spartaklados dalyviai pamatys visiškai kitokį stadiono vaizdą. Bėgimo takas

nuskustas, padaryti 4 bėgimo takai — kalkių linijomis, sutvarkyta šuoliams į tolį ir į aukštį duobė ir mėtymų sektoriai, stadionas bus radijojikuotas, baigiamas tvoros statyba. V-sios moksleivių spartaklados organizacinis komitetas yra pinai pasirengęs šioms atsakingoms pareigoms. D. Poška

Iš nepaskelbtų laiškų redakcijai

Kolūkiečiai iš „Kavolių“ kolūkie prieš kurį laiką redakcijai laiškė nusiskundė, kad Panemunio spirito varykla kai kuriems kolūkiečiams už malkų vežimą neišmokėjo atlyginimo.

Redakcija apie tai užsispirito varyklos direktorių, atsako: „Emėmės priėmimo Artimiausiu laiku baigsime mokėti visiems kolūkiečiams malkų vežimą priklausančią gimą“.

SUSTIPRINTI ŠEFAVIMĄ

LKP(b) VI suvažiavimas ir KP(b) CK IV plenumas nurodė, kad didelę svarbą, kurią turi šefavimas kolūkių stiprinime. Vykdydamas LKP(b) VI suvažiavimo nutarimus, Kamajų vis. partinės ir tarybinės organizacijos šefuoja esančius Kamajų raitūje kolūkius.

Gerai šefavimo darbą atlieka Salų žemės ūkio mokykla (direktorius drg. Ignatavičius), šefuojanti kolūki „Už taiką“. Čia labai mokyklos mokytojų jėgomis skaitomos paskaitos, veikiama pasikalbėjimai su kolūkiečiais, teikiama kolūkiui nuolatine agrotechninė pagalba patarimais.

Neblogai šefuoja Duokiškio septynmetė mokykla (direktorius drg. Sabalys) „Vainelių“, girininkija — „Vaičionių“ ir Kulšoros namai — „Atelies“ kolūkius.

Tačiau, šefuojant kolūkius, ypač kai kuriose atskirose organizacijose, yra dar daug rimtų trūkumų. Ne visos šefuojančios organizacijos pateisino save šiame svarbiame darbe.

Rimtų priekalštų reikia padaryti Kamajų vidurinei mokyklai (direktorius drg. Stanevičius). Mokykla, šefuojanti „Bolševiko“ kolūki, turi stiprų meninės saviveiklos kolektyvą, tačiau ne kartą neparodė jokio scenos valdymo šefuojamiems kolūkiečiams.

Nepateisino šefų vardo ir Kamajų gimdymo namų bei ambulatorijos medicinos darbuotojų kolektyvas. Blogai atlieka šefavimo darbą Kamajų vartotojų kooperatyvas, Salų sviesto gamybos įmonė ir kitos šefuojančios organizacijos.

Besivystantis kolektyvinių ūkių statybos darbas reikalauja iš visų partinių ir tarybinių šefuojančių organizacijų susitvirtinti ideologinį darbą kaime, pagerinti politinį-mašinį darbą kolūkių valstiečių tarpe. Komunistai, komjaunuoliai, profsąjunginių organizacijų nariai, tarybinių įstaigų darbuotojai privalo kolūkių stiprinimo darbą laikyti garbės ir pareigos reikalu.

V. KAZLAUSKAS,
LKP(b) Kamajų vis. k-to propagandininkas

TARYBŲ LIETUVA

PR. PALIKEVIČIUS

Žaliais laukais, melsvais pušynais,
Upelių juostomis skaidri,
Tu pasipuošusi, tėvyne,
Tautų šeimos šviesiam būry.

Kasdien, kas valandą jaunėja
Tavasias veidas. Ir laisva
Savosios laimės tu kūrėja —
Graži Tarybų Lietuva.

Laisvų laukų rasotos pievos,
Paskendę sodai žieduose...
Čia viskas, viskas kolektyvų
Čia spindi džiaugsmas ir šviesa.

Žaliais laukais, melsvais pušynais,
Upelių juostomis skaidri,
Tu pasipuošusi, tėvyne,
Tautų šeimos šviesiam būry.

KOLŪKINIO KAIMO AGITATORĖ

Viena iš veikliausių Ragelių valsčiaus agitatorių yra „Balandžio“ kolūkio skaityklos vedėja.

Ji ne tik „Balandžio“ kolūkyje, bet ir kaimyniniuose kolūkiuose gyvu bolševikiniu žodžiu padeda kolūkiečiams įsivartinti partijos ir vyriausybės uždavinius, padeda stiprinti darbo drausmę, kovoti prieš žemės ūkio artelės įstatų pažeidimus ir t. t.

Skaitykloje išleidžiamas sienlaikraštis — kovingas, nes drg. Stakenienė organizavo sienlaik-

raščio redakcinį aktyvą. Sienlaikraščio skiltyse plačiai pasiekta dideliais laimėjimais. O prie skaityklos veikiančios meninės saviveiklos ratelis gerai ruošiasi Tarybų Lietuvos dešimtmečiui. Saviveiklininkai repetuoja J. Žemaitės scenos valdėlių „Marti“, mokesi tarybinių bei liaudies dainų iš Dainų šventės repertuaro.

P. Jaura

MOKINIŲ TALKA

Onuškio septynmetės mokyklos mokiniai, vadovaujami mokyklos direktoriaus drg. Blūdziaus, nuolat teikia paramą savo šefuojamam „Aušros“ kolūkiui. Šiomis dienomis jaunieji šefai talkininkavo kolūkiečiams

piktžolių naikinimo darbe ir apraėjo didelius javų plotus. Geriausiai iš talkininkų darbe pasižymėjo drg. Prancūnaitė O., Musnickas J. ir Laktovinas A.

J. Kelluotis

Iš medžiotojo užrašų lenygtės

Kovokime su brakonieriais

Laukiniai žvėrys ir paukščiai, esantį gamtos laisvėje, yra valstybinė nuosavybė ir sudaro valstybinį medžioklės fondą.

Kaip žinoma, vokiečių okupacijos metu medžioklės ūkis smarkiai buvo nualintas. Fašistiniai grobikai ir vietiniai brakonieriai, niekieno nevaržomi, be atodaros naikino miškų žvėris ir paukščius, nepaisydami laiko. Tuo būdu tapo išnalkinta daug rėtų Tarybų Lietuvos miškų žvėrelių. Tuo metu Tarybų Lietuvoje gausiai prisiviso vilkų, kurie daug išnaikino ir naikina mūsų miškų papuošalus — stirnas ir kitus žvėrelius. O taip pat, nesant stiprios medžioklės ūkio apsaugos, atsirado ir brakonieriai.

Medžioklės ūkiui atstatyti mūsų tarybinė vyriausybė 1947 m. liepos mėn. 16 d. tuo reikalu priėmė atitinkamą nutarimą ir medžioklės ūkiui vesti įsteigė Medžioklės ūkio valdybą prie LTSR Ministrų Tarybos ir jos vietos organus apskrityse, kurie veda aktyvią kovą su plėšriais žvėrimis ir brakonieriais. Per 1949 m. ir 1950 m. I ketv. respublikoje sunaikinti 594 vilkai (Rokiškio aps. — 29.). Pleščių žvėrių, ypač vilkų, naikinimas yra viena iš svarbiausių priemonių atstatant mūsų respublikos medžioklės ūkį.

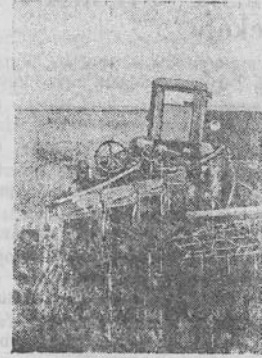
Medžioklės ūkio atstatymo darbe daug trukdo įvairios rūšies brakonieriai, kurie pasireiškia įvairiais būdais: medžiodami be medžioklės bilieto, draudžiamu laiku, neleistinai medžioklės būdais, draustinomis priemonėmis (kilpomis, sląstais, duobų kasimais ir kt.), įstatymais apsaugotas paukščių ir žvėrių rūšis. Brakonieriais laikomi ir tie, kurie ardo paukščių ir žvėrių gūžtas, išima iš lizdų įstatymais globojamų paukščių ar žvėrių jauniklius ir juos kankina namuose ar visai nukauna, tuo darydami didelę žalą medžioklės ūkiui.

Laukinis žvėris ir paukščius medžioti leidžiama asmenims, griežtai prisilaikantiems nustatytų medžioklės taisyklių, terminų ir būdų, turintiems prieš savęs nustatytą pavyzdžio medžioklės bilietą, išduotą aps. Valstybės medžioklės inspekcijos.

Neteisėtas medžiotojų žvėrių ir paukščių šaudymas ar gaudymas yra brakonieriausias ir baudžiamas kaip valstybės medžioklės fondo grobstymas. Be to, draudžiama laikyti medžioklinius ginklus ar įrankius, neužregistruotus Valstybės medžioklės inspekcijoje. Asmenys, laikantys neužregistruotus medžioklinius ginklus, baudžiami iki 300 rb bauda; pakartotinai atvejais — šautuvai konfiskuojami.

Šiais metais, esant ankstyvam ir sausam pavasariui, yra geros sąlygos veistis gyvūnams, ir tai žada gerą medžioklės fondą prietaugį.

Visi, kaip vienas, stokime į aktyvią kovą prieš visus brakonierius — gamtos naikintojus. ST. LAJAUSKAS,
Valstybės medžioklės inspektorius Rokiškio apskrityje

KUIBIŠEVO SRITIS. Tarybinėmė ūkyje „Komjaunuolis“ sėkmingai vyksta pavasariniai lauko darbai. Pavasario sėja įvykdyta augliais terminais. Baigiamas ankstyvųjų pėdymų artimas. Nuotraukoje: traktorininko I. T. Pachodzejaus agregatas ankstyvųjų pėdymų arimo darbe. Jis įvykdo darbu užduotis 150-170 proc. M. Kitmenkovo nuotrauka. TASS-o spaudoje kitė.

ATSAKOME Į KOLŪKIŲ IR KOLŪKIEČIŲ KLAUSIMUS

KLAUSIMAS. Ar galima kolūkio skerdžiu savo gyvulius ganyti kartu su kolūkio gyvuliais?

ATSAKYMAS. Kolūki skerdžiu galima ganyti savo asmeninę karvę su visuomeniniais gyvuliais, tik neįskaityti darbdienų už savos karvės ganyimą.

KLAUSIMAS. Ar kolūkis gali skirti darbdienius kolūkiui laiškanėsiui už kiekvieną dieną, jei laiškininkas, turintis išnešioti laiškus per 6 dienas, gauna iš pašto lengvatą, arba, dėl nuotolio nuo pašto, negali išnešioti laišku tą pačią dieną?

ATSAKYMAS. Kolūkiui, skirdami laiškininkus, turi vadovautis TSRS Ministrų Tarybos 1948 m. rugpjūčio mėn. 2 d. nutarimu.

Visuotinio susirinkimo nutarimu, atsižvelgiant į nuotojų ir aptarnaujamų kiemų skaičių, kolūkiams rekomenduojama laiškininkams įskaityti už kiekvieną faktinai išdirbtą dieną ne daugiau, kaip po 0,5 darbdienio.

Ne rečiau kaip vieną kartą per savaitę brigadininkas apskaičiuoja kiekvieno brigados nario darbus ir, sutinkamai su nustatytais įverčimais, įrašo į kolūkiečio darbo knygelę jo išdirbtus darbdienius.

Kad galėtų sėkmingai vadovauti darbu, brigadininkas turi gerai žinoti įskaitos vedimo tvarką. Gerai sutvarkyta įskaita įgalina brigadininką tiksliai žinoti darbo eiga, malyti, kas žengia pirmyn, kas atsilieka, kokių priemonių reikia imtis atsilikusiems pakelti ligi pirmųjų lygio.

Brigadininkas turi vadovauti socialistinėms lenktynėms brigadoje, išstudijuoti ir perleisti kitiems kolūkiečiams pirmųjų patyrimą, visokeriopai remti kolūkiečių, kovojančių dėl aukšto derliaus, iniciatyvą.

Brigadininkas organizuoja brigadoje kolūkiečių gamybinius pasitarimus ir agrotechninį mokslą.

Brigadininkui uždėtos didelės teisės ir atsakingos pareigos aktyviai liudija apie tai, kad jis yra centrinė kolūkio gamybos figūra.

Brigadininkas — centrinė kolūkių gamybos figūra

Vyriausybė ir partija ne kartą nurodė, jog kovoje dėl aukštų ir pastovių derlių didelę reikšmę turi teisingas darbo organizavimas kolūkiuose. Svarbiausia darbo organizavimo forma yra nuolatine gamybinė brigada laukininkystėje ir pašarų auginimo darbuose. Stipri laukininkystės brigada įgalina pilnutinai išnaudoti traktorius ir žemės ūkio mašinas. Kai kur buvusios atskiros grandys, prie kurių buvo pritrirtintos grūdinės kultūros, susmulkino brigados masyvus į smulkus sklypelius, kas sumažino žemės ūkio darbų mechanizavimą.

Kolūkių valdybos turi pritrirtinti prie kiekvienos laukininkystės brigados žemės barą ne trumpesniam, kaip pilnutinės sėjamos laikotarpiui ir visą brigadai reikalingą inventorių, darbo gyvulius ir ūkinius pastatus.

Laukininkystės brigados sudėties pastovumas — viena lemiamiausių darnaus ir tikslaus jos darbo sąlygų. Kiekviena laukininkystės brigada privalo turėti reikalingų kvalifika-

Š. VOROBYOVAS

cijų kolūkiečius, kad savo jėgomis įvykdytų svarbiausius darbus pritrirtintame bare. Brigadoje išskiriami kolūkiečiai, gerai žinantieji žemės ūkio mašinas, prityrę vežikai, savo darbą mėgstantieji arkininkai ir t. t.

Brigadininką paskiria kolūkio valdyba iš gambiausių kolūkiečių ne mažiau kaip 2 metams. Taip, Čkalovo srities, Čkalovo rajono „Antrojo penkmečio spartuolio“ kolūkio brigadininkas, Socialistinio Darbo Didvyris Povilas Liubčenko 16 metų vadovauja laukininkystės brigadai. Jo brigada užtikrina normalų kombainų darbą, suglaustais terminais atlieka sėją, grūdų valymą, gerai atlieka laukų įdirbimą. Brigadininkas kuria visas sąlygas, kad geriausiai būtų išnaudoti prie brigados pritrirtinti darbo gyvuliai, inventorius, organizuoja lenktynes brigadų narių tarpe.

Brigadininkas planuoja darbą

brigados narių tarpe. Jis atsako už gamybinių uždavinių vykdymą, už aukštą darbo kokybę ir nesutrūkdama traktorių ir kitų mašinų aptarnavimą. Jis atsako už tvarkos ir darbo drausmės nustatymą ir palaikymą brigadoje, už traukiamosios jėgos, inventorius ir ūkinį pastatų, kurie pritrirtinti prie brigados, teisingą išnaudojimą.

Prie gamybinės brigados pritrirtintieji — inventorius, žemės ūkio mašinos, traukiamoji jėga ir transporto priemonės yra brigadininko žinyboje ir be jo žinios arba kolūkio valdybos sprendimo negali būti palikti darbams ne brigadoje.

Visi potvarkiai, kurie liečia brigadą, duodami tik per brigadininką.

Kad likviduoti nuasmeninimą ir nustatyti asmeninę kolūkiečių atsakomybę už įtekėtą jiems visuomeninę nuosavybę, brigadininkas privalo visus darbo gyvulius ir visą žemės ūkio inventorių pritrirtinti prie atskirų kolūkiečių, jiems pasirašius už priimtą turta.

Skaitytojų konferencija Suvainiško bibliotekoje

Šiomis dienomis Suvainiško bibliotekos patalpose įvyko šios bibliotekos skaitytojų konferencija, kurioje dalyvavo 142 apylinkės skaitytojai.

Konferencijos metu buvo išnagrinėta Teofilio Tilvyčio poema „Usnynė“.

Bibliotekos vedėjas drg. Bajoras supažindino susirinkusius skaitytojus su poemos „Usnynė“ turiniu. Jis nurodė, kad poemoje atvaizduotas sunkus lietuvių liaudies gyvenimas buržuazinė Lietuvoje laikais, kada mažazemiai ir bežemiai valstiečiai buvo priversti vergauti dvarininkams ir buožėms, gaudami skatikus už savo sunkų darbą. Usninio asmenyje pavaizduoti skurstą po buožės jungu vargingieji valstiečiai, o dvarininkų, kapitalistų ir kunigų sąjunga prieš darbo žmogų pavaizduota dvarininko Putnos, kunigo Taukelio ir smuklininko Trinkušės asmenyse, kuriuose poetas puikiai parodė parazitų, vargingosios darbo liaudies kraujo siurbėlių būdą.

Jaunasis Usninis ir vargingoji valstietė Repšytė, supratę kovos su išnaudotojais būtinumą, susiriša su komjaunimo pagrindine organizacija ir ryžingai stovi į kovos su išnaudotojais kelia.

Ir štai ateina 1940 m. Raudonasis birželis. Griūva buržuazinė valdžia, trūksta išnaudotojų uždėti darbo liaudžiai pančiai. Vargingieji valstiečiai gauna iš Tarybų valdžios žemę. Pagerėja Usninio ir Repšytės gyvenimas. Jie patys, kartu su visa tarybine liaudimi, kuria savo šviesią ateitį. Bet neilgas jų džiaugsmas.

Po metų, 1941 m. birželio mėn. prasideda karas. Vokiškieji fašistiniai okupantai užgrobia Tarybų Lietuvą. Vokiečių pakalikai, lietuviškieji buržuaziniai nacionalistai žiauriai susidoroja su darbo liaudimi, su

vargingaisiais valstiečiais, kurie iš Tarybų valdžios buvo gavę žemę. Žiauriai kankinamas ir vėliau sušaudomas senasis Usninis už tai, kad buvo gavęs iš Tarybų valdžios buvusio dvarininko Putnos žemės sklypą. Paleškomas jo sūnus. Tačiau jaunasis Usninis tapo tarybinu partizanų ir su ginklu kovoja prieš vokiškuosius grobikus ir jų pakalikus — lietuviškuosius buržuazinius nacionalistus. Tarybinė Armija išlaisvina Tarybų Lietuvos darbo liaudį. Tarybų Lietuvos valstiečiai pasirenka socialistinį kolūkinį kelią. Usninio iniciatyva organizuojamas pirmas kolūkis.

Konferencijos dalyviai aktyviai dalyvavo poemos „Usnynė“ nagrinėjime. Skaitytojas Petravičius savo pasisakyme nurodė, kad Teofilio Tilvyčio poemoje „Usnynė“ atvaizduota Tarybų Lietuvos liaudies, bolševikų partijos vadovaujamos, kova su buržuazinėmis reakcinėmis jėgomis.

Konferencijos dalyvė drg. Jasiūnaitė Janina pareiškė, kad 1940 m. birželio mėnesį Lietuvos darbo liaudžiai pirmą kartą užtekėjo laisvės saulė. Po jos sekusis tamsus vokiškosios okupacijos laikotarpis visiems parodė, kad darbo žmonių ateitis — tarybinėje, socialistinėje santvarkoje. Todėl dabar, atgavus laisvę ir nepriklausomybę, Tarybų Lietuvos liaudis visiems laikams pasirinko socialistinį kelią. „Socialistinio, kolūkinio gyvenimo stiprinimas — visų mūsų pareiga“, — baigė drg. Jasiūnaitė.

Diskusijose ir pasisakymuose dėl „Usnynės“ poemos dalyvavo kolūkiečiai drg. Plumpa, drg. Šmergelytė ir eilė kitų.

Konferencijos dalyviai aukštai įvertino T. Tilvyčio poemą „Usnynė“ reikšmę.

E. Mikalkėnas

SABOTAŽININKŲ IR ŠNIPŲ PROCESAS ALBANIJOJE

TIRANA, VI. 11 d. (TASS). Albanijos telegramų agentūros pranešimu, vakar Duresse prasidėjo procesas grupės sabotažininkų ir šnipų, tarnaujančių Jugoslavų UDB (titinė žvalgyba. — Red.).

Laikraščiuose paskelbtas liaudies armijos prokuroro kaltinamasis aktas aštuonių kaltinamųjų byloje. Kaltinami Fetis Lvoranis, Viera Kokalari, Jačasas Jacho, Chekuranas Dalanis, Seitas Čorapis, Abdulas Licis, Tafilas Gvrdelas ir Sadikas Ra-

decis. Visi jie tarnavo UDB ir buvo užverbuoti titinės žvalgybos agentais Jugoslavijos atstovų Albanijoje Sabo Božidarovičiaus, Kullianovičiaus, Aničevo ir kitų. Šnipai teikė informaciją, darydami žalą Albanijos liaudies respublikai, atlikinėjo sabotažo aktus Albanijos geležinkeluose ir padarė materialinių nuostolių, siekiančių daugiau kaip 13 milijonų lekų sumą. Sabotažo aktai buvo vykdomi vadovaujant Fečiu Lvoranul.

(ELTA).

DĖL JAPONIJOS PARLAMENTO PATARĖJŲ RŪMŲ RINKIMŲ

ŠANCHAJUS, VI. 10 d. (TASS). Japonijos laikraščiu pranešimais, per rinkimus į Japonijos parlamento patarėjų rūmus užregistruotas nematytas skaičius rinkimų įstatymo sulaužymų. Bylos dėl 2 000 sulau-

žymo atvejų jau perduotos prokuratūrai. Įstatymo laužymais įtariami 15 reakcinių partijų kandidatų. 2 kandidatai jau sumitli už rinkėjų papirkimą.

(ELTA).

JUDĖJIMAS TAIKAI GINTI DANIJOJE

KOPENHAGA, VI. 10 d. rezultatai ir bus išrinktas nuot.

(TASS). Birželio mėn. 11 d. latinis komitetas. Kopenhagoje prasidėjo pirmoji Konferencijoje dalyvaus apie tūkstantis šalininkų konferencija, 600 vietinių taikos šalininkų komiteto, profesinių sąjungų, imo-taikos šalininkų komiteto darbo

(ELTA).

UKRAINOS TSR. Šiškacko ir Dikonsko rajonų kolūkiečiai Poltavos mašinu — melioracinei stoties statybai pastatė 13 tvėnklinių. Nuotraukoje: tvėnklinio statybos darbai Šiškacko rajono „Červonij klin“ kolūkyje. Srities hidrometeoracinės kontoros technikas — hidrometeorologas M. D. Jemlecas (iš dešinės) ir kolūkiečio pirmininkas V. P. Naumenko. P. Kizkalo nuotrauka. TASS'o spaudos klifė.

VESTUVĖS ČIKAGOJE

Viktor Ergert

— Endriu, — kreipėsi misteris Uokeris į jauną žmogų, — štai jums šimtas dolerių, sumokėkite juos pirmadienio rytą Fišeriu, nes šiandien jau vėlu.

Jaunuolis suskaičiavo pinigų, nusilenkė ir išėjo.

— Kažin, ar bepamatysiu jį? — sumurmėjo misteris Uokeris, žvilgsniu palydėdamas savo naują tarnautoją.

Misteris Uokeris nereikalavo rekomendacijų iš stojančių pas jį tarnybon, nes netikėjo jomis. Nemėgo jis ir pats duoti charakteristikų savo buvusiams tarnautojams. Jis turėjo savąją naująją ištrynimą sistemą ir iš jo reikalavo nepriklausomo garbingumo.

— Endriu, — pasakė šešas jaunuoliui, kai šis pirmadienį ant stalo padėjo kvitą, — Endriu, jus man patinkate, aš nusprendžiau jus priimti į tarnybą. Kol kas jūs gausite keturiasdešimt dolerių per savaitę. Bet pasakykite, kur jūs laikote savo ginklus?

— Ogi štai kur! — kukliai ištarė jaunuolis, nukreipdamas į šefą du pistoletus, akimirksniu ištrauktus iš pežasčių.

— Nekvailai, nekvailai! — pagiriamai palingavo galva misteris Uokeris. — O dabar peržiūrėkite užvakar dienos paštą.

Endriu dirbo sąžiningai ir uoliai. Bet šito vieno misterio Uokerio nepakako, jis nenusiaramo iki to laiko, kol visiškai nesužinojo savo tarnautojų gabumų ir galimybių.

Kartą jis pasisaukė tarnautoją ir pasakė:

— Endriu, šitame portfelyje 5 tūkstančiai dolerių, nuvežkite juos į banką.

Jaunuolis tvarkingai suskaitė ryšulėliuose surištus pinigus ir sudėjo juos atgal į ant stalo gulėjusį portfelį.

— Tarp kitko, kaip jums patinka štai šita fotografija? — paklausė šešas, kai Endriu užsegė portfelio sagčius.

— Aš jau seniai ją pastebėjau, — tarė jaunuolis. — Mergaitė iš tikrųjų labai graži.

— Mano duktelė!

— Ar aš galiu ko nors tikėtis? — pasiteiravo Endriu, vėl pasisukdamas veidu į šefą.

— Chm, jei nepadarysite kvailysčių ir liksite pas mane...

— Ištarė misteris Uokeris, priimerkęs vieną akį.

Po dvylių valandų Endriu iš Patenkinta veido išraiška misteris Uokeris užrakino savo seife dešimt tūkstančių dolerių vietoj penkių.

— Dėl mašinos avarijos aš į banką nuvažiauvau pervėla, — pasakė jis, — kasos jau buvo uždarytos.

— O pinigai?

— Pas mane, aišku!

Jaunuolis ištraukė iš portfelio penkis ryšulėlius po penkis tūkstančius dolerių ir padėjo juos ant stalo.

— Na ką gi, gerai, — tarė šešas, slėpdamas pinigus dėžėje. — Nuvešite juos rytoj. Tarp kitko, šeštadienį aš savo vasarnameje ruošiu mažytę vakarinę. Mano duktelė, tikriausiai, džiaugstis, matydama jus už mūsų stalo.

Endriu nusilenkęs padėkojo ir išėjo.

— Paslaptina istorija! Norėčiau žinoti, iš kur vaikinai pamėgė pinigus? — sumurmėjo misteris Uokeris, mįslingai glostydamas pasmakrę ir traukdamas iš postalės portfelį, visai panašų į ką tik atneštą Endriu.

Tuo momentu, kai jaunuolis žiūrėjo ant sienos kabantį mergaitės portretą, šešas vikriai vieną portfelį pakėlė kitu. Viena iš jų buvo pinigai, o kitame — pora senų knygelėlių.

Patenkinta veido išraiška misteris Uokeris užrakino savo seife dešimt tūkstančių dolerių vietoj penkių.

Po kelių savaičių buvo atšveštos Endriu ir jo šefo dukters vestuvės.

— Na, senatve, — kreipėsi į žentą misteris Uokeris, kai šampanas tvokstelėjo jam galvon, — dabar papasakok, kaip tu padarėi tą fokusą, atnešdamas man 5 tūkstančius dolerių, kurių nebuvo portfelyje?

— Kai aš prie kasos langelio atidariau portfelį, — nerūpestingai pasakė jaunuolis, — ir nepamačiau jame nieko, išskyrus senas knygeles, aš tuoj supratau, kad tu, senas apgavike, sumanei iš mane pasijuokti. Bet laimei, prie langelio stovėjo kažkoks kasininkas, ką tik gavęs 8 tūkstančius dolerių. Aš nusekiau paskui jį, ir, kai jis ėjo pro paradines savo kontoros duris, paprasčiausiai atėmiau iš jo pinigų.

— Cha, cha, cha, tu šaunuolis, greit tu būsi mano firmos šeimininkas! — ištarė misteris Uokeris ir, atsikvėpęs, ilgesingai pridėjo: — Taip, ateitis priklauso jaunimui!

(„Ogoniok“).

Iš tarptautinio gyvenimo

Čan Kai ši „Aukštoji strategija“

Dabartinis pavasaris pažymėtas elle stambių Kinijos Liaudies išvadavimo armijos pergalėmis. Kovo mėnesio pradžioje buvo išlaisvinta sala Veičou — stambi gomindanininkų aviacinė bazė Pietų Kinijos jūroje. Sekantieji smūgiai buvo nukreipti į Čainaną, Tunsaną ir Čžoušano salas. Šių salų išvalymo rezultate nuo beveik 300 000 Čan Kai ši armijos gomindaniečių neteko svarbiausių karo jūrų laivyno ir oro bazių pietiniame ir rytiniame Kinijos pakraštyje, o jų paskutinis atamos taškas — Taivano sala (Formosa) — pastrodė pilnai izoliuota.

Salų grupė, žinoma bendru pavadinimu Čžoušanas, esant 160 km į pietus nuo Šanchajaus, buvo išnaudojama rytinio Kinijos pakraščio blokadi banditiniams amerikiečių-gomindaninės aviacijos puolimams ant Šanchajaus ir kitų miestų. Todėl lengva suprasti daugmiltijonių Šanchajaus gyventojų džiaugsmą, kada atėjo žinia apie šių salų išlaisvinimą.

Dabar rytinis Kinijos pakraštys apvalytas nuo jūros piratų. Kelias jaivininkystės atnaujintiui tarp Pietų ir Šiaurės Kinijos atidarytas.

Čankaišinio „generalinio štabo“ viršininkas Čžou Czi žiūrėdamas paaiškino, kad atsitraukimas iš Čžoušano salų „buvo prarastas „aukštos strategijos sumetimais“. Negalima neatsiminti, tarp kitko, kad tokia „aukšta strategija“ nėra naujiena. Čžou Czi žiūrėdamas kopijuojamus hitlerinius generolus, kurie kiekvieną sykį, kai Tarybinė Armija suduodavo į jėms smūgį, pareikšdavo, kad jie atsitraukia, būk tai, „pagal ankščiau numatytą planą“, „sutrumpindami fronto liniją“ ir „vykusiai atitrukdami nuo priešo“.

Matyti, kad prie tos „aukštosios strategijos“ priklausė taipogi neseniai paskelbta Čan Kai ši „mirties priesaika“. Kaip praneša amerikiečių Asošietė press agentūros korespondentas iš Taipejaus, „Čan Kai ši prisiėkė, kad jis numirs arba baigs savizudybę, gindamas Formozą“.

Čan Kai ši turi visus pagrindus priešlaikinai įgyvendinti savo priesaiką, kad jis nebūtų pakartas, kaip karinis nusikaltėlis. Toks amerikoniškųjų monopolijų kiniškojo tarnaukštosios strategijos įgyvendinimas būtų pirmas išmintingas veiksmas jo gyvenime.

Už atsakingąjį redaktorių
PAULIUS ŠIRVYS

PRIIMAMA
PRENUMERATA

1950 metų antrajam pusmečiui apskrities laikraščiu

„TARYBINIS
Rokiškis“

Prenumeratą priima visi pašto skyriai, visuomeniniai spaudos platintojai ir apylinkių Tarybų sekretoriai.